

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
ארבעה - ראשי שנים הם.													■
באחד בניסן - ראש השנה למלכים ולרגלים													◇
באחד באלול - ראש השנה למעשר בהמה.	[ת"ק]												◇
באחד בתשרי.	רבי אלעזר ורבי שמעון:												◇
באחד בתשרי - ראש - השנה לשנים, ולשמיטין, וליובלות, לנטיעה, ולירקות.													◇
באחד בשבט - ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי	[בית שמאי]												◇
בחמשה עשר בו.	בית הלל:												◇
למלכים למאי הלכתא?													◇
לשטרות.	רב חסדא:												◇
שטרי חוב המוקדמין - פסולין, והמאוחרין - כשרין.	דתנן:												!
מלך שעמד בעשרים ותשעה באדר, כיון שהגיע אחד בניסן - עלתה לו שנה. ואם לא עמד אלא באחד בניסן - אין מונין לו שנה עד שיגיע ניסן אחר.	תנו רבנן:												◇
מלך שעמד בעשרים ותשעה באדר כיון שהגיע אחד בניסן עלתה לו שנה.	אמר ר:												■
הא קא משמע לן דניסן ראש השנה למלכים, ויום אחד בשנה חשוב שנה.													◇
ואם לא עמד אלא באחד בניסן אין מונין לו שנה עד שיגיע ניסן אחר.													◇
פשיטא													?
לא צריכה, דאימנו עליה מאדר. מהו דתימא: נימנו ליה תרתין שנין, קא משמע לן.													!
מת באדר, ועמד אחר תחתיו באדר - מונין שנה לזה ולזה. מת בניסן ועמד אחר תחתיו בניסן - מונין שנה לזה ולזה. מת באדר ועמד אחר תחתיו בניסן - מונין ראשונה לראשון, ושניה לשני.	תנו רבנן:												◇
מת באדר ועמד אחר תחתיו באדר - מונין שנה לזה ולזה.	אמר ר:												■
פשיטא													?
מהו דתימא: שתא לבי תרי לא מנינן, קא משמע לן.													!
מת בניסן ועמד אחר תחתיו בניסן - מונין שנה לזה ולזה.													◇
פשיטא													?
מהו דתימא: כי אמרינן יום אחד בשנה חשוב שנה - בסוף שנה, אבל בתחלת שנה - לא אמרינן, קא משמע לן.													!
מת באדר ועמד אחר תחתיו בניסן - מונין ראשונה לראשון ושניה לשני.													◇
פשיטא													?
לא צריכא, דאימנו עליה מאדר, ומלך בן מלך הוא. מהו דתימא: נימנו ליה תרתין שנין, קא משמע לן.													!
מנין למלכים שאין מונין להם אלא מניסן - שנאמר (מלכים א' ו') ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל, מקיש מלכות שלמה ליציאת מצרים. מה יציאת מצרים מניסן - אף מלכות שלמה מניסן.	רבי יוחנן:												◇
ויציאת מצרים גופה מנלן דמניסן מנינן? דילמא מתשרי מנינן													?
לא סלקא דעתך, דכתיב (במדבר לג) ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש, וכתיב (דברים א') ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה וגו', מדקאי באב וקרי לה שנת ארבעים, וקאי בשבט וקרי לה שנת ארבעים - מכלל דראש השנה לאו תשרי הוא.													!
בשלמא היאך מפרש דליציאת מצרים, אלא האי - ממאי דליציאת מצרים? דילמא להקמת המשכן													?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שנת עשרים שנת עשרים לגזרה שוה	כדאמר רב פפא:											■ !
הכא נמי שנת ארבעים שנת ארבעים לגזרה שוה, מה כאן ליציאת מצרים - אף כאן ליציאת מצרים.												! ◇
וממאי דמעשה דאב קדים? דילמא מעשה דשבט קדים												! ◇
לא סלקא דעתך: דכתיב (דברים א) אחרי הכתו את סיחון, וכי נח נפשיה דאהרן אכתי הוה סיחון קיים, דכתיב (במדבר כא) וישמע הכנעני מלך ערד, מה שמועה שמע - שמע שמת אהרן, ונסתלקו ענני כבוד, וכסבור ניתנה רשות להלחם בישראל.												! ◇
והיינו דכתיב (במדבר כא) ויראו כל העדה כי גוע אהרן												! ◇
אל תקרי ויראו אלא וייראו, כדריש לקיש	וא"ר אבהו:											■ !
דאמר ריש לקיש: כי משמש בארבע לשונות: אי, דילמא, אלא, דהא.												■ !
מי דמי? התם כנען הכא סיחון												! ◇
הוא סיחון, הוא ערד, הוא כנען, סיחון - שדומה לסייח במדבר, כנען - על שם מלכותו, ומה שמו - ערד שמו.	תנא:											! ◇
ערד - שדומה לערוד במדבר, כנען - על שם מלכותו, ומה שמו - סיחון שמו.	איכא דאמרי:											! ◇